

ГРУПА ГУВЕРА ОПАНОВУЄ КОНВЕНЦІЮ

ПРОГИБИЩІНА ПЛІФОРМА БУДЕ ПЕВНО ПОМІРКОВАНА.

ШКАГО. — Конвенція республіканської партії почалася, як було заповіжено, у вівторок рано. Конвенція видно не викликує великого зацікавлення, бо одна третина делегатських місць була порожня. Порожні теж були галерії.

При відкритті конвенції не було провідників партії, які збиралися в інших місцях, щоб нарадитися над платформою партії, яка має бути представлена конвенції. Найбільше клопоту завдає їм все це такі прогибіщні точки. Щоб ця кланзула вилася якнайбільше помірковано, виключено від участі в укладанні її всіх крайніх, між іншими і сенатор Бінгем, зазв'язтого ворога прогибіщів.

Конвенція відкрив сенатор Дікінсон. У своїй промові він вихваляв заслуги республіканської партії за останні чотири роки. Промова не викликувала великого запалу, з винятком деяких уступів про президента Гувера, котрі зустріли рясними оплесками. З цього видно, що прихильники Гувера опанували зовсім конвенцію та що її перебіг буде такий, як цього собі бажає Гувер, котрий зноситься з провідниками конвенції телефонічно.

Президент Гувер один може втрутати кандидатуру Чарльза Кутріса на уряд віцепрезидента З'юнчених Держав, але можливе й таке, що президент не захоче цього зробити, бо провід партії переконані, що інтерес партії вимагає іншого кандидата. Цим кандидатом був би правдоподібно Чарльз Дос, котрий уже був віцепрезидентом за президенту Куліджа.

ГРІН ДОМАГАЄТЬСЯ ДОПОМОГИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

ШКАГО. — Грін, голова Американської Федерації Праці, заявив перед резолюційним комітетом республіканської партії, щоб представити йому домагання робітничих юній.

Грін підчеркнув, що платформа мусить мати в собі такі уступи, які додали охоти безробітним. Можна це зробити ріжними способами, приміром, через заяву в користь 5-денного тижня праці, починаючи ріжних публічних робіт, будівель, тощо. Уряд мусить тепер уже думати про те, як забезпечити людей на старі роки. Юній заявився теж за заведення 2,75% пива.

ПОМЕР ПІДЧАС ПРОМОВИ.

ВАШІНГТОН. — Конгресмен Едвард Е. Еслик з Тенесі впаде неживий у палаті після конгресу підчас своєї промови за бонус для ветеранів. Причиною смерті був удар серця.

Смерть викликала глибоке враження. Засідання конгресу зараз перервано, а на конгресі обняжено на знак жалоби прапор до половини шогли.

ФРАНЦІЯ ЗАБИРАЄ ЗОЛОТО З АМЕРИКИ.

НЬО ЙОРК. — Франція відклала за з Америки свої останні золоті резерви, які вносять 55 мільйонів доларів.

Наслідком цієї транзакції ціна долара пішла вгору.

СУД П'ЯТУЮ НЕСПРАВЕДЛИВЕ ПОСТУПОВАННЯ ЮНІЙ.

НЬО ЙОРК. — Перед найвищим судом розглядало тут справу викрадення з електричної юнії робітника Йосифа Блека. Виклино його за те, що він безправно займався роботою, яка не належить до його діяльності.

Видачи вирок, суддя підчеркнув, що судови не хочеться вмішуватися у внутрішні справи юнії. Колиж організація, брутоті організована для по праві долі робітників, кривдить тих робітників, то суд мусить вмішуватися. Далі суддя навітавав юнію за те, що вона виклала члена, не подавши йому заклад, і виклала його в такий час, коли він не може знати собі роботи. Робітників, говорив суддя, повинні жити держатися тих асид справедливості, яких переведення вони добиваються від підприємців.

ЗРІСТ ЧИСЛА БЕЗПРИТУЛЬНИХ ЖІНОК.

НЬО ЙОРК. — Армія Спасення подає в своїйому звіті, що останніми часами зросло незвичайно число жінок, які добиваються від організації притулочки. Число це зросло за кілька останніх місяців на цілих 50 процентів.

Більшість просячих є замужніми й матерями. Є між ними теж багато культурних дівчат.

ЗЕМЛЕТРУС У ІКАРАГВІ.

МАНАГВА. — У вівторок раненько відчула ця околиця чотири легкі потрясення землі. Потрясення тривали лише кілька секунд і не зробили ніякої поважної шкоди, але через тяжкі досвіди з землетрусами в минулому населення було сильно загнаним.

Це, здається, було те саме потрясення, яке далось відчуття в столиці Мексика. Про подібні потрясення доноситься теж з мексиканського Гондураса, теж у центральній Америці.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ В ЕМЕРДЖІ І АНКВІЛІ! СОЮЗОВІ ЗБОРИ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 19-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1932 РОКУ

в годині 4-тій пополуночі

В ГАЛІ ВІДДІЛУ К. 276 В ЕМЕРДЖІ, ПА.

Говорити будуть: гол. представель М. Муришко і редактор Свободи, д-р Л. Мишуга в справі реформи У. Н. Союзу.

УКРАЇНСЬКА ГОДИНА НА РАДІО.

Український хор ім. О. Кошиця в Філадельфії, Па., співатиме на радіо зі стації WFI, в суботу, 18-го червня, від 3-тої год. до 3.30 пополуночі. Програма: 1) "Our Father" (хор); 2) Арія із "Запорозжя за Дунаєм" (п. Г. Павловський); 3) "Жада Уліяна" (хор); 4) Стрілецькі пісні; "Човник хитається" і "Дівчина, рибчиною" (п. Т. Свистун); 5) "Ой, горе каліні при долин" (хор і сольо панна М. Хромчак); 6) "Астрій" (пані А. Мельник); 7) "Стеліс, барвінку" (хор); 8) "На городі каліновика" (хор). Акомпанімент — пані К. Дубас і І. Скуба. Дірігент Г. Павловський.

КАТУЮТЬ ДІТЕЙ.

Учитель мужської віддільної школи, а зарозом секретар "Опніса" в Чорткові, п. Островський, хотів, видно, починитися своєю силою і на жертву вибрав собі ученика своєї класи, Українка Юрія. Ученика того збив загаланим папком так тяжко тростинною по голові, що хлопцеві лежить на смертній постелі. П. Островського завішено в урядувальні і проти нього ведеться слідство.

ГРАБІЖНИЦЬКИЙ НАПАД.

До мешканця Йосифа Філадельфійського в Бориславі добулася вночі два бандити і, стероризувавши його револювером, забрали йому кілька тисяч дол., призначених на виплату робітникам фірми "Галіція", де він служить машиністом. Коли він почав кричати, один бандит ранив його вистрелом у груди. Бандити втекли, а раненого відвезли до шпиталю.

УБИВСТВО В ЧЕРНІВЦІХ.

Серед міста Чернівців ула революверний стріл, що погубив трупом Стефана Каминського з Кадічанки. Своєю часу Каминського побила на Кадічанці так тяжко, що він мусів піддатися операції. Недарив вишшов з лічниці і впаде жертвою особистих поражень. Поліція дозволила Олександру Бордарию, що атівав з револювером у руках. В його мешканці знайшли ручну гранату.

ВІДБИРАЮТЬ ТРИЗУБІ.

Поліційні агенти відбирають на вулицях міста Тернополя в українців відзнаки тризубів. Їх останньою часі відбирали як також у двох учених з гімназії УТГ-ва "Рідний Школа".

КАТАСТРОФА В СУДІ.

Підчас судового розправу в Басії на Корніні заважалися стелі на голові людини, що знаходилися в суді. Звідь помічники добули 15 тріпів, між ними двох адвокатів, бурмістра і кількох урядовців. Багато осіб сильно потовкло.

ВООЮЮТЬ З ВИРОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ ФАБРИКИ.

Комісар відділу скарбової контролі в Новім Селі, п. Збараж, обіжжаючи кооперативу Новоселівської, заборонив тримати на складі виробів фабрики "Нова Фортуна", моти-вувчи свою заборону тим, що фабрика збанкрутувала і вже не існує. В своїй ревності по-сував так далеко, що вимагав заціплювати на пушках "Фортуни" її фірмові написи. Це трапилося в крамниці ПСК у Добромірі, і в кооперативах у Гушанках, Ободіві і Гиндичках.

НЕМА ТУ, ЯК У КОЛЕКТИВІ.

В селі Воасніні, пов. Сокаль, є спілка, до якої належить більшість господарів села і яка була власником біля 1,200 моргів ліса й пасовища. Але "спільне" добро не те, що власне, і хто хотів, рубав, хто хотів, і для власного жикиття й на вродажу, не питаючи про дозвіл "повнозасаднич". Крадіж громадського колективного добра була предметом конкуренції.

Врешті нема вже що розкарати, бо рішучістю господарів зовсім зникла ліс. До цього же вмішався "постерунок" і старство покороало багато членів спілки за грабінжескі вилучення ліса грошеними карами від 20 до 100 дол. Загальна квота всіх грошених коштів дуже висока. Це дуже марпантя політ й свідчить про "колективну етику" громадян.

ДВА ПРИСІДИ СМЕРТІ ЗА ШПИГУНСТВО.

Новгородський окружний суд у Барановичах засудив на кару смерті двох братів Миколу і Гаврила Чигирів із столичного повіту за шпигунство в користь сусідньої держави. Оборонець відклікався до ласки президента.

НЕХТЮТЬ УКРАЇНСЬКУ МОВУ.

Магістратське евіденційне бюро у Львові не вписує до реєстру оголошень, виворонних українською мовою, ініціалом чого, терпять евіденцій українського громадянства. Досвідчів того між іншими ж. С. якому сказали, що оголошення даної особи не вписане до евіденції тому, що було написане по українськи.

ВЕЛИКА ПОЖЕЖА.

У Вислицьку пов. Столяна, вихов вогоня, що поширилася на діле містечко і знищила 98 мешкальничих домі. Околиці селяни почали грабати врятовані з пожегі речі, наслідком чого кілька осіб арештовано.

ПОВІСІЛИ ЗА ШПИГУНСТВО.

Нагалий суд у Корбні засудив на смерті Івана Колозівського з п'яничого повіту, якого заважали на границі при шпигунстві. Його повісили на вазничному довір'ю.

ІТАЛІЙСЬКИЙ СТАРШИНА ВИКРАДАЄ ІТАЛІЙСКУ ГРАФІНКУ.

В Міяно 30-літній старшина Каміль Бернелі закохався у 18-літній графині Леоїди Мантегаша, яка походить із старого шьяхотського роду Ломбарді. Її батьки й чути не хотіли про те, що їх дочка хоче одружитися з Бернелі, який походив із плебейського роду. Тоді старшина за згодою своєї коханої "вискрав" її і завіз до свого товариша. Вона написала до батьків листа, в якому пише, що кінчить самогубством. Всю її родину огорнув смуток і розлука. Коли Бернелі прийшов до них і довідався, що вони жаліють тепер за свій суворий поступок супроти своєї дочки, та коби вона жила, то дозволила б їй одружитися з ним — зажадав від них, щоб вони це potwierдили на письмі. Вони так і зробили. А там — усе вчинилось і всі були задоволені.

КОНДУКТОРИ, ШО ГРОШ ЗА БІЛЕТІ ЗАБИРАЛИ СОВІ.

У Вільні арештували двох кондукторів, Юзефа Солянского й Миколу Кадлубовського, за те, що вони гроші за білети, вилані в поїзді, забирали собі.

НАГЛА СМЕРТЬ НАСЛІДНИКА ЧЕХОВСЬКОГО.

В мешканні при вул. Печинській у Львові помер наглаго Тадей Шимчак, аспірант поліції, керівник бригади проти державних протестів. Шимчак перебував незалежно до Львова зі Станиславська і після збівства члена Чеховського об'ява його становив. Умер на уряд серця, бо нарівав перетат на серцеві недомогання. Мав 31 роки.

БОЛЬШЕВИЦЬКА БІДА.

Тому, що запас заграничних валют у радянській державі каті вичерпався, радянський уряд рішив відкрити за заграничними студентами, що вчаться на державний кошол у заграничних вищих школах. Значна частина студентів, що дістали частину вертатис, відповіла відмовно, зрікаючися всяких підмог, щоб їх могли залишити за границею.

ШЕВЧЕНКО ПО ПОЛЬСЬКИ.

Накладом Держдизлату в Харкові вийшов збірник поезій Шевченка в польській мові (перекладав Сиромоки, Совінського, Твардохіба й ін.) Переклад редагував лок. В. Гнатюк і Ізотов (?).

ПОРУЧНИК ЗАСТРІВ ПЛІТОНОВОГО.

В Гродні скоїлася трагічна подія. Два пілі підстарпні робили на місці авантюри, зачіпаючи прохочих. Їх звернувши за інтервенцією до поручника Геральтовського, що йшов аупінем, Тоді Геральтовський приказав п'яним підстарпним іти з ними до команди міста. А що вони його не послушали, поручник приказав двома авантюристами підзброєно, щоб вони завантажували до команди. Однак плітеновий Нокавський добув револювер і загрозив смертю кожному, хто посміє його доторкнутися. Щоб зробити кінець авантюрі, лок. Геральтовський вярвав з рук Нокавського револювер і чотирма стрілами положив його на місці трупом.

ЛЯХИ АРЕШТУЮТЬ УКРАЇНЦІВ ЗА УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

ПОЛІЦІЯ АРЕШТУВАЛА БЛАНКУ БАРАНОВУ ЗА ЗВ'ЯЗОК З ЖІНОЧОЮ ЛІГОЮ МИРА Й СВОБОДИ. АРЕШТОВАНО КІЛЬКО УКРАЇНЦІВ "ЗА ЗРАДУ ДЕРЖАВИ".

ЛьВІВ (Західна Україна). — Дня 1 червня польська поліція арештувала в Тернополі жінку посла д-ра Ст. Барана, п. Блянку Баранову. За причину арешту подіють її зв'язки м. Міжнародною Лігою Миру й Свободи. Пані Б. Баранова щойно вернулася до дому зі Львова. Негайно по арешті поліція перевела докладну ревізію в її помешканні та в помешканні її рідні у Львові, де п. Б. Баранова мешкала в часі своєї поїзду у Львові. Нічого карігідного поліція не знайшла, але арештовану тримають під ключем.

Трохи раніше політична поліція перевела докладну ревізію в Тернополі в фабриці паперців і тукот "Будучність" та в льокало спортивного товариства "Поділля" в домі тернопільської філії "Прогресу", але нічого підозрілого не знайдено. Таксамо переведено ревізію в фабриці "Калина", де ревідувано також особисто кожного робітника та робітницю й технічний персонал та членів адміністрації. І тут теж поліція нічого не знайшла такого, до чого моглаб причіпитися.

Дня 31 травня на стації в Тернополі при висіданню з вечірнього потягу поліція арештувала кандидата адвокатури Василія Бачинського й забрала в нього всі папери та документи. На другий день В. Бачинського перешувано в слідчій уряді й завізлено, що він арештований під замітом державної зради.

В Луцьку арештовано помічника начальника складу "Народної Торговлі", Василія Паламаря, родом з Рогатинщини. В Паламарю був раз арештований в лютім, коли йому поліція закидала пехований й розповсюдження "Сурми" та приналежності до УВО. Потримавши місяць у в'язниці, поліція його звільнила зпід арешту "з браку доказів вини". Нове його арештування переведено по наказу бережанського суду, де має відбутися розправа, на яку поліція має доставити п. Паламаря.

ЛЯХІ ВЛАДА ПЕРЕШКАДЖАЄ РАТУВАТИ ГОЛОДУЮЧИХ УКРАЇНЦІВ.

ЛьВІВ (Західна Україна). — Заходом Повітового Комітету для голодуючих на Гуцульщині, на чолі якого стоїть о. канонік Степан Мошнякський, вислано дня 25 травня один вагон збіжжя й бароболі до голодуючих районів. 27 травня вислано другий вагон.

Тут треба зазначити, що тернопільське воєводство, звідки ці вагони йшли на Гуцульщину, не дало, хоч обіцяло, знизити фрахту на 50%. У воєвдстві своє недодержання обіцянки пояснили тим, що знизити буде робитися лише на перевіз того збіжжя, яке посылатиметься виключно до розпорядництва польського Повітового Комітету для "Бедоборця" в Косові. Отже Польки стараються, щоб українські жертви голодомии йшли на допомогу Полькам через польські комітети.

АНГЛІЯ ПІСЛАЛА ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ ДО ЧІЛЕ.

ЛОНДОН (Англія). — Англійське адміралство післало поспішно до Чіле воєнний кружаль "Дубран" для охорони інтересів британських горожан. В Чіле тепер до влади прийшов радикальний уряд, який загрожую конфіскацію майна не лише своїх горожан, але й чужинців.

ФАШІСТИ АГІТУЮТЬ НА РАДІО.

БЕРЛІН (Німеччина). — Брінг заборонив був провадити радіом підлітчу пропаганду всім партиям, а в їх числі і націонал-соціалістам. Новий канцлер, фон Папен, дозволив націонал-соціалістам (фашистам) провадити свою пропаганду при допомозі радіа.

Першу промову на радіо вилосил помічник Гітлера, член райхстагу Штрасер. Він говорив про завдання фашистського руху в Німеччині та заперечував, що фашисти є противниками перемоги та інших пересудувань льокальної національності. Казав він, що націонал-соціалісти мусять домагатися знесення заборони Німеччині тримати й потрібну армію й т. п.

Промову Штрасера передано через усі німецькі радіо-стації й її могла слухати ціла Європа.

МНОГОПАРТИЙНІСТЬ У ФРАНЦУСЬКИМ ПАРЛАМЕНТІ.

ПАРИЖ (Франція). — Французький парламент уже остаточно укрупнюється. Всі послід поділяються на 17 політичних партій. Нахалювава партія комуністична, що поділена на дві ворогуючі між собою партії. Одна комуністична партія має 10 послід, а друга 9. Найбільшою групою є партія радикально-соціалістична на чолі з прем'єром Ерію. Вона має 160 послід. За нею йде партія соціалістична на чолі з Блюмом, бо має 131 членів.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Organized, newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-93 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES

	ПОДПИСКА	ПОДПИСКА
Three cents a copy	Хронограф	Хронограф
One year	\$ 7.00	\$ 7.00
Six months	3.75	3.75
Three months	2.00	2.00
Foreign and Jersey City Rates:		
One year	\$10.00	\$10.00
Six months	5.50	5.50
Three months	2.75	2.75

...на додання редакції не відповів.

За кожну зміну адресу платиться 10 центів.

3 Клади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. "Свобода": Monmouth 5-0488. Тел. У. Н. Союзу: Monmouth 5-1838.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЖІНОЧИЙ КОНГРЕС В АМЕРИЦІ

IV.

Третій день Конгресу розпочався звітами, уступаючого уряду Союзу Українок в Америці. Касерка, пані Марія Ленчук, ждала докладний звіт про прихід та витрат Союзу та її стану каси. Від часу створення Союзу в 1925 році до каси Союзу влилося \$1,922.28, а витрат було \$1,773.48. Готівкою в касі лишилося \$148. Касерка подала докладно й точне звіт, з чого було видно, що також точно, на що і які були витрати.

Секретарка Союзу Українок, пані Катерина Е. Шутак, ждала докладний звіт з діяльності Союзу Українок, в якій вона брала активну участь. В своєму звіті вона переповіла про початки організації та подала точний звіт про зріст і розвій організації та про працю як серед Українок в Америці так і на міжнародному полі. Точною дещо в даному переповіла, що й яку акцію самостійно, або в спілці з іншими українськими чи чужинськими організаціями брав Союз. З цього звіту видно, що Союз Українок відіграв на кожному важкому полі в українському житті в Америці й у Рідному Краю та відповів на це реагування. Свій звіт К. Е. Шутак закінчила точним звітом про скількість відвідин Союзу Українок, які активних та тих, що зголосилися до Союзу, але ще своєї активності не виявили.

Д-р Неоніла Пелехович прочитала докладний звіт про медично-догомового фонд, який засновано при США під назвою "патифікації" Галичини. Цей фонд зпочатку був призначений на негайну допомогу жертвам "патифікації", а пізніше призначено його на український шпиталь у Львові. За час існування фонду зібрано \$1,662.79, які через Об'єднання пересладо до Рідного Краю. Управу медичного фонду складається з таких осіб: Д-р Н. Пелехович, голова; п. Катерина Беркія, містоголов; п. Павліна Авраменко, секретарка; п. Катерина Е. Шутак, касерка; п. Анна Ончук, фінансова секретарка.

Після докладного звіту про діяльність медично-догомового фонду Д-р Н. Пелехович внесла пропозицію, щоб цей фонд далі існував і продовжував свою діяльність. Це внесення прийнято одностайно.

Пані Антоніна Латинська ждала звіт про діяльність конгресового комітету в Рідному Краю. Конгресу, який відбувся в Союзі Українок в Канаді, пані С. Стендін, виклала докладно проміжний звіт про діяльність і завдання тамтешнього Союзу Українок. Делегати та гості з великим зацікавленням вислухали відомості про діяльність Українок у Канаді. Рясними оплесками делегати висловили своє задоволення як з звіту так і з признання корисної та пожиточної праці своїх сестер у Канаді.

Українська артистка Марія Гребенська зголосилася до слова й говорила про значення та потребу українського національного театру в Америці й кликала жінок звернути свою увагу на цю справу, яку має велике загально-національне виконання значення.

Президенти США, пані О. Лотоцька як член статутної комісії, прочитала проект статуту Союзу Українок, який був вироблений секретаркою США, Катериною Е. Шутак, а Конгресом переданий до розгляду статутної комісії. Комісія продала невеликі зміни, а Конгресом одностайно прийняв новий статут, який вироблено в українській та англійській мові. Після того пані О. Лотоцька прочитала поменше тих делегатів, які управлені до голосування, й поменше порядку виборів.

Конгрес відклався за працю уступаючого уряду США та ухвалив йому повну довіру. Після того приступлено до голосування при допомозі записок кандидаток до Головного Уряду США.

Головою США вибрано знову пані О. Лотоцьку, а заступницями — пані Анну Квешу та Поніскер. Н. Я. та Анастасію Рибаківку з Філадельфії. Секретаркою вибрано пані А. Вагнер з Джерси Сіті, Н. Дж.

а рекордovou секретаркою — пані Марію Боднар з Нью-Йорку, Н. Я. Касеркою вибрано пані Стефанію Абрагасовську з Нью-Йорку, Н. Я. До ревізійної комісії вибрані пані: Анна Бобак з Матаного, Плейн, Па.; Емілія Уджак, Джерси Сіті, Н. Дж.; Ірина Гуляк з Трой, Н. Я. До резолюційно-пресової комісії Марію Ленчук, до комісії міжнародних зв'язків д-ра Неонілу Пелехович.

Вибором уряду й комісії закінчено трохденні наради Першого Українського Жіночого Конгресу в Америці.

Подякою предсіданці США, пані О. Лотоцької, всім делегатам за працю й участь у нарадах зібду, а також подякою гостям за відвідини засідань Конгресу та співання. «Ще не мерла України» закінчився Перший Український Жіночий Конгрес в Америці. Потім відбувся концерт, уряджений на честь делегатів та гостей Конгресу.

Останній раз в Америці відбувся жіночий конгрес. Це перший раз в житті американської української еміграції зібралися жінки на те, щоб закінчити остаточно підготовчий період своєї всеамериканської жіночої організації й поменше далі планове організаційне життя. На цьому Конгресі українські жінки в Америці показали, що вони гідні свого імені української жінки, що вони достойні своїх сестер-Українок, які на рідних землях та на еміграції йдуть у перших лавах боротьби за українську національну справу, в перших лавах змагань за свободу й право не лиш українського народу, української жінки, але й цілого людства.

Тепер дійсно українські жінки показали в Америці, що вони здатні власними силами перестати повсякчас конгрес, утворити міцну організацію й поменше в багатьох випадках переважачи українських мужиків.

Всі дебати на зібді провадили спокійно, помірковано, без непотрібної бомбастичності й зайвого горячкування та нерування. Рідко коли доводилося стрічати більш українських зборів, чи конгресів, на яких мужики захоплювалися.

собою з таким тактом і з такою холодною розвагою рідшили справи. Українська жінка в Америці піде своїм шляхом з високою плановою головою, піде далі разом зі своїми батьками, чоловіками й синами, як рівня з рівними в боротьбі за одну спільну ідею.

Перший Конгрес Українського Жіноцтва в Америці став тим дороговказом, від якого починається новий і широкий шлях організаційного життя та розвитку громадсько-публічної діяльності української жінки. Треба лише пошкодувати, що молодіше покоління Українок-Американок ще не встигло до такої праці, бо йому треба буде переробити спадщину й бути поменше у майбутньому.

Грім, що даш на рідні школи,
Не пропавши грім школи.
Вернеться, зросте він згодом
В міліоні мій народом.

А відьма його Враніш
Може те покочити,
Що у рідній відьмі школи
Добуває дод-воли.

Даймо змогу "Рідній Школі"
В Старому Краю наладити
широку постійну мережу
таких рідного національного
виховання на українських землях.

Кожний сотин, кожний датою
Намій, "Рідній Школі" в дар
це майбутнього завдання,
це на ворога удар.

Рідна Школа — наша зброя,
Рідна Школа — це наш шит,
В Рідній Школі — мій герой,
Що не волю повалити.

Україне, the land and its people, by Stephen Rudnitsky, Ph. D. (containing six full-size maps)\$1.75

All three books for \$3.00.

Замовлення разом з належністю салати на адресу:

SVOBODA,

P. O. Box 346,

Jersey City, N. J.

ДО КОЗАКІВ НА ЧУЖИНІ.

Зробили нас і розігнали...
Забрили ми у чужині.
Нарешті тут то ми пізнали,
Жив кожен козак в старовині.

Козацьку правду відшукали
Під порохом чужих брехонь,
У вірш палкий її убили
І роздули виводний огонь.

Вона у нас вже на панорі,
В її відважності слова,
Вони бачили, як в неї зорі,
Як отаманська булава.

Далеко промінь їх сягає
І вказує нам шлях до хат,
Де плач невольницький лунає,
Злира де шкуру з брата кат.

І ми на шлях цей мусим
Хоч з батоном одним в руках,
Що нам ворожі гармати,
Коли в нас пісня на устах?

Тепер до тебе, брате, слово
Що й тут на волі в чужині
Ярмо не скинув духового,
Забув за виводний пісню.

Очумайся, брате!... Все
Носить ворожє ярмо.
Носить, борись за світло волі:
У нас борні ми живемо!

Не звязуй пучом військи ноги,
Не задривай на Москву,
Бо зійде з битой дороги
І попаде ти на слязку.

Притопчуть знов тебе в грині
Зокру,
Світлям будеш знов бачувати,
А ні, так підеш на дукачу.

В Сибір, в Соловки ліс рубати.
С. Савицький.

КНИЖКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КИТАРНІ СВОБОДИ.

Books in the English language.

A VOICE FROM UKRAINE, Biographical Sketch and translations from the works of Ivan Franko by Percival Cundy\$ 50

THE KOZBAR OF THE UKRAINE, being select poems of Taras Shevchenko done into English verse with biographical fragments by Alexander Jardine Hunter, illustrated\$1.25

UKRAINE, THE LAND AND ITS PEOPLE, by Stephen Rudnitsky, Ph. D. (containing six full-size maps)\$1.75

All three books for \$3.00.

Замовлення разом з належністю салати на адресу:

SVOBODA,

P. O. Box 346,

Jersey City, N. J.

В. Будзівський.

ЯК ЧОЛОВІК ЗІЙШОВ НА ПАНА

(Оповідання).

Стефан вдявлявся в її лице, бачила його. Стефанові ба- та його не міг догадати, бо- густа лінійка заслоняла, до- маленький білий серп, що див- лав по темнім небесім ске- лень. Лавка, на котрій сидів, була в шкільній пітні.

Думки Стефана відійшли від хвилі, від міста, на котрім сидів, від особи, котрою пер- пригорлася. Думкою донос- лися в тій хвилі на вулицю О- солинських. І бачить він в сво- їй уяві:

Іде школярка. Іде своїм спо- кійним, рідним кроком. В од- ній руці книжку, в другій чо- на парасольку. Синява сукня, на яній кілецькі блавити з маком. На тонкій стельці хитяться за кожним її кро- ком, мовби хляндячі. Йому. Ще ніколи не видалася йому такою гарною, як тепер, як в тій хвилі. Ті очі... той став! Галя не може й риватися в нею. Школярка іде й озир- еється. За хвилю... Очевидно за ним.

Нині він не вишлю! Неві- рю, він другу любить!"

Стефан уявляв собі, що шко- лярка так думала, коли він ра- но, дучи зі школи, не по-

ла і сечула, як зліз десь- тринув високо-високо обем- стій стовп кровавого світла, як велика огниста гора. Гали оперта на рамені своєї под- варни, заперта дух і з под- воєм гляділа на ту масу мов, що гналася десь аж під небо і що хвиля змінювала свою кра- ску.

— Славно! славно! — ре- нуло із грудей тисяч людей і загрили оплески всіх рук. Ясна піраміда двинулася се- раз під небо і погасла. Чарів- ник ударив паличкою в свій апарат і нараз блиснули тисячі стучиних зір. На площі знов зробилося ясно, як у білий день.

— Час до ніш! — Стефан пробудив дівчину з задуми.

Вона здригнулася, глянула йшла в очі і спитала:

— Стефане, написати бать- кови?

— Про те написати?

— Про те — хвилю мовчала.

— Про нішине! — і рукою по- казала на парк, в сторону тем- ної алеї, де перед хвилею обоє сиділи на лавці.

— Про нішине? Що ж бать- ко тут має?

— Він мене так любить... і я його. І нас він любить. Він так утешлює...

— Утешлює? Я не можу забувати, на що він має зна- ти, і я кажу, на що йому це припадає. З того він має ти- шитися? Чи з того, що ти мене любиш і що ми плуваємо?

— Лиш я тебе люблю? Ти коли- ний приятельський зносини? Чи ти тому плуває мене? Інші по- чини ти не має?

— Іншо? Якаж могла би бути інша? А хоч би й була, то що тут спільного з твоїм батьком? На що йому про це знати?

Дівчина побідила... Пі уста- дражало.

— Я думала, що ви інше, — шепнула збентежена. — Ні!

— Що ви аніше роздумали со- бі ти рч.

— Лиш це на пізнше.

Галя замовкла обиджена і скорим кроком пустилася в сторону, де при реставраційній стої сиділо ціле товариство.

Сіла коло своєї тети і більше зі Стефаном не балакала. Сте- фан не відвів товариства, як звичайно це робив, до хати, так йому ніяково і совісно бу- ло. Замішався в товні народа й байдуже не хотів загуби- ся. Пішов до реставрації, де грали уланська музика, і пере- сідав до лівнички. Звітався по- то до каварні і десь аж над- раном вернувся до хати. Його гризало те, що заскоро завіз з Гаєю розмову, про те, та, та, хитрий! дівчині дався потя- гувати за язык.

Думки не дали йому встати. Він не повинен був до батька- чи зачиняти цілком, або коли вже дійшло до того, відразу недовольно рішиться, знав, або ж коли. Тепер і сам не був, на чім стоїть, і дівчину дивив- ся у приполюванні неспівес- тності.

Думав далі, що він не може, як я усеузнаю? П'ю любов о- стигне, або й звернется до ко- по иншого. Анух до неї навер- неться то Славко Охнич, ко- того вона сик так навчилася?

Це не виключене. Ні до цього часу, так буде...

час, трапляється нагода справу, остаточно порішити. Біда лише в тім, що вона вже рішлася.

Вона мене цілком певно лю- бити. Нині це мені вже сказа- ла. Вона хоче мати мене від- повідь і повинна її дати.

Париські зносини без поріше- ння справ в цей чи той бік не будуть і для неї дуже миль.

Ні! Не менше і для мене, як знаю, що вона кождо хвилі викидає від мене рішучу- сть.

Леслав хвилю спокійно, ста- руючись всунути, та сон не при- ходив. Думав, думав, і при- шов до переконання, що і цей плян не практичний.

— Школярка, — міркував, — то лиш фантазія і мабуть такою лишилась. Я до неї не маю приступу. Хочби такий приступ знайшовся, то я не буду одиноким металек, що схоже сісти на ту гарну квітку.

Буде й певно цілий рік, і вона буде мати в чім вибирати. Ве- дик, питання, чи вибрала би мене. На доважок, не знати, чи вона зблизлась така гарна, як то на вулиці; питання, чи її душа така гарна, як її тіло.

Галяка для мене певна — думав далі — і, на скільки, я її пізнав, душа в неї гарна.

Анух вона знаєється до ме- не, як я усеузнаю? П'ю любов о- стигне, або й звернется до ко- по иншого. Анух до неї навер- неться то Славко Охнич, ко- того вона сик так навчилася?

Це не виключене. Ні до цього часу, так буде...

не можна допустити.

Перелесав так хвилю, з ру- ками під головою і став успо- коюватися.

— Чого я властиво хочу? Чи Галяка не відповідала тому іде- алові жінки, який я собі ви- брав? Перша умова, краса.

Чи вона може не гарна? П'ю, школярка гарніша, та чи я мушу взяти найгарнішу в сві- ті?

Школярка мабуть Поль- ка, — думав, — очевидно, що Полька... А я з польською гу- скою не жениться би ні за що в світі! Дотого же вона може якого "вискокого" роду, з польсько-аристократично-но- вими звичками... Мені шось так здається. Я... мав би по- кинутися до аристократії?

Будь що будь, в такій суспіль- стві багню я не думаю, не можу влізати, хоч би й по вука за- вчався. А того, Богу дякува- ти, це нема...

— Стефан став в думці по- ривнутати собі дівчині:

— Школярка певно не є му- дріша від свого черевика. Во- на певно ходить до якогось пансіону, де вчать троха пиль- но по-французьки, так добро- го тону в п'янісний товари- стві. Галяка позавдавала би освіти і неодмін мужичка з університетським студієм, у Галки і в мене одні переко- нання, одні звички. Я полюблю дівчинку. Вона живе цілком вільно, чиста, не в'язана в шкільні справи. У неї також неабиякі спосібності літературні. Чотоб бачити ме- ні треба? Я повинен бути її в- влячний, що вона хоче див-

тися на мене... Вона любить мене, школярка й не знає ме- не. Хочби й знала, то ще пи- тання, чи я припав би їй до влодох так, як Галя. Це од- но. Друге, чи її батьки припи- ли би мене? Це певно якісь за- розумілі Ляхи. Вона молоден- ца, залежна від батька. Немає до довго надумуватися. Ніхто інший, як нині Галя може бу- ти і буде моєю жінкою.

Вже був білий день, як Сте- фан уснув. Петро знав, що Сте- фан прийшов до хати дуже по- то, отже коли прийшла пора брати в руки скрипті, не бу- див його. Лишив його в ліжку і сам пішов до міста. Коли Стефан пробудився і глянув на годинник, доходила дванад- цята година.

— За шару хвилі іде мій школярка! — погадав, спохпи- нівся.

Хмилу сидів, протираючи очі і думав, чи він годен за- братися і ще на час зайти на вулицю Осолинських.

— Нехай іде собі здорово! — буркнув і вправ назад на по- думку.

(Дальше буде).

Ніякий культурний наріз не може обійтися без шкільного Товариства, яке в національ- ній державі стає квітливою державно-освітнього апарату, а в незалежній — доповнює її за- вдання чи недостатки в освіт- ній роботі. — Скільки більше значення для бездержавно- го українського народу має "Рідна Школа" в старому Краю! Пам'ятаймо на це!

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

КАРНЕГІ, ПА.

Свято в честь Матері.

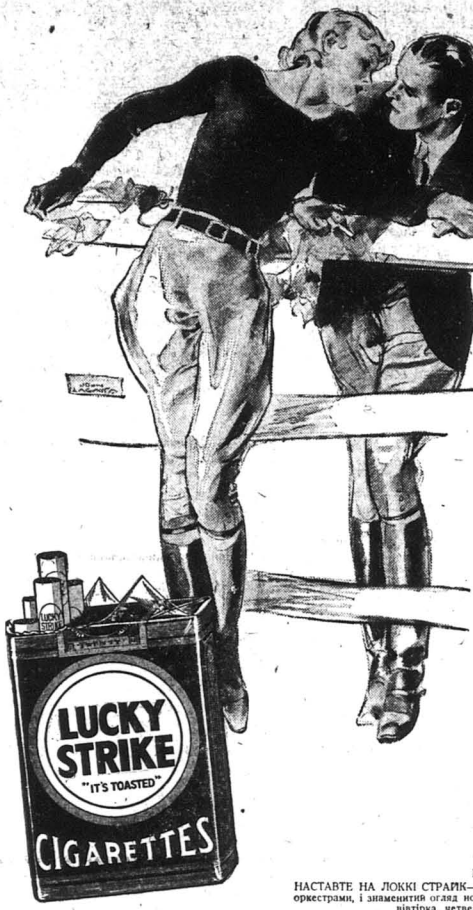
Українські Дівоче Тов. (Ольги мало 5 травня свої сходи, на яких викладав о. М. Кучер українську історію, а описав п. учитель П. Буката, що пробує співати. При кінці своєї викладав о. парох висловлює пропозицію й дарував, щоби на ініціативу Дівочого Тов. св. Ольги влаштувати свято в честь матері, якого в Карнегі передше не було. Всі дівчата на те дуже радо згодилися. Вибрано комітет до переведення свята. На черкесно порядок свята. Звернемо також увагу на всім дівчатам, щоби кожна для своєї мами купила подарунок і принесла його в день свята до салі.

Надійшов бажаний час "Дня Матері". 8. травня в Карнегі в годині 3-тій поповали зібратися дівчата, щоби прокрасити сцену й салі, а дівчата, які кінчили курс українських вишивок, збиралися, щоби знати фотографію й свого курця разом зі своєю учительською вишивкою, п. Кучерою, бо пані доведиши 12 травня мала віддати зі своєю дочкою Лесею і сніжком Богданом до Рідного Краю на три місяці, щоби віддати рідних в Товстім, повіт Закарпаття, а при тім віддати "Українське Народне Мистецтво у Львові" й інші українські інституції. Тому, що пані Кучерова віддала, курс вишивок відбувався не два рази тижнево, а по чотири рази, щоби потрібний матеріал можна було виспатати й опанувати. На курсі було 36 дівчат, з них 20 покінчили курс з добрим успіхом, 8 дівчат з добрим, 5 дівчат з достаточним успіхом, а 3 учениці, на жаль, не відповіли всім вимогам курсу. Пані добр. Кучерова віддала 12 травня кораблем "Еврон", а має повернутися з подарком вересня 6. р.

В неділю, 8 травня, мало розпочатися Свято Матері в 8 годині вечером. Тоді якраз за час падати дуже зливний дощ, тому дівчата думали, що на марне все й пригнотування. Та в своїх думах заважали, бо матері, не зважаючи на зливу, прибули на своє свято й то поперх 200 матері. Прибули також і поважні гості з Південної Карпатської області, пані Кучеру й якій Дівочим Комітетом була запрошена на свято.

Коли на сцені підніслася картинка, сцена представляла очутивий вид, ціла прикрашена квітами, виглядала немов чудесний цвітний. По коротеньким вступним словам розпочався концерт в честь матері. До всіх співів пригравав на ліній п. учитель П. Буката. В виконанні концерту взяло участь поперх 110 дівчат, багато не пришло через зливу. По концерті святою промовою вголосив до матері о. М. Кучер на тему "Мама в давних часах невинності й поганства та мама з часів християнства й волю". Промова була поучаюча й вразила, бо не був відіт, опертий на многих примірях, де виступали мами героїні й генії, де були мами, які своїм виконанням дітей заслужили собі на славу. Також о. Кучер наводив, як поступали злі мами, як але виховували своїх дітей, такі мами приносять вітний ганьбу, тому злих мам, злих родичів не повинно бути між українським народом. Той нехай кожна мама уважав, що вона може бути розсадником зла й добра, слави й ганьби. Ми, українці, приємо до відбудови своєї держави, то кожна українська мати нехай має на меті й нехай зі своїх дітей виховує добрих, гордих і патріотів. Ми мусимо пам'ятати, що ми, У. Г. Армія під напором Лівих при допомозі Англії опускає Га-

ЧИ ВДИХАЄТЕ?

Copr. 1932, The American Tobacco Co.

"Кожний це робить!"

НА КОЖНИХ 10 КУРЦІВ 7 ВДИХАЄ
СВІДОМО — ІНШІ З ВДИХАЮТЬ
НЕСВІДОМО

Чи вдихаєте? На кожних 10 курців 7 знають, що вони вдихають. Інші 3 вдихають, не уявляючи собі цього. Кожний курець вдихає — бо кожний курець атакує в себе муску частину диму, що його він або вона бере з сигаретки.

Чи вдихаєте? Очевидно, що такі Локкі Страйк посилали листи не жите тесе питання... тому що деякі нечистоти, скриті навіть в найкращій і найважливішій тютюновій листі, усуваються славним процесом вищення сигареток Локкі. Локкі створили цей процес. Тільки Локкі його мають!

Чи вдихаєте? Більш як 20,000 алкари, яким подано Локкі на пробу дослідження, а які основиють свої погляди на власні недовідні в куренні, заявили, що Локкі менше дражнить горло, чим інші сигаретки.

"It's toasted"

Ваша Охорога — проти розхристання — проти кашлю

ГАРАЗД, АМЕРИКА

НАСТАВТЕ НА ЛОККІ СТРАЙК—60 повільних минут з найкращими в світі танковими оркестрами, і знаменитий оглашувач Локкі Страйк радіо-програми ввечері кожного віатра, четверга і суботи на N. B. C. передачі.

люб. Тому честь Дівочому Товариству, а головним представництву товариства, пані Наталі Венгрии, яка тут в Америці розжала, але Рідний Край своїх батьків — Україну любить, знає її історію, є дуже діяльною й проводить товариством дуже гарно.

Маруся Микита, кас. У. Д. Тов. св. Ольги

GREENFIELD, MASS.

UKRAINIAN DANCE PROGRAM—GIVEN.

Folk Dances and Songs Presented by South Deerfield and Ludlow Groups. About 50 young Americans Wednesday evening donated the bright costumes of their Ukrainian ancestors and presented a dance and song program for the double purpose of honoring the American Revolutionary leader and reminding of the Ukraine's aspirations to independence. The entertainment was presented by the South Deerfield Ukrainian Junior club and that of Ludlow.

It was believed to be the first time a full evening of Ukrainian folk dances and songs had been presented in Greenfield and is part of a national program by Ukrainian groups as their contribution to the George Washington Bicentennial celebration.

The company which danced Wednesday evening was entirely fit costume, most of them the result of home industry of mothers who brought from the old land a love of bright colors and needle skill in fashioning the ancient designs in cross stitch and embroidery. The participants ranged from seven to 18 years of age. The boys wore white blouses, with high collars and light-tinted wrist, touched with cross stitch at the cuffs, throat and down the front. Their red and blue sashes were thrust into the folds of traditional boots and bright waistcoats were twisted about their waists.

The feminine costume was more intricate and apparently the Eng-

lish language lacks specific words for its components. The girls also wore a decorated blouse, an unfaded sleeveless jacket, a plaid skirt open at the front to display a white slip, pearly concealed, however, by an embroidered apron. A band of flowers crossed the front of each head while from behind multicolored ribbons fluttered.

The dances had as a foundation a quick, rhythmic and constant movement of the feet which perhaps most nearly suggested the restless light-footedness, of a tap dancer. Arms and heads were used gracefully in symbolic interpretation of the dance subject. The boys added the suppleness and vigor of the famed Cossack step, the stamping of heels and kicks from a squatting position, which the Ukrainians claim as their own. The dances were not originated for stage presentation. The men would have been more effective around a campfire or perhaps a cask of vodka while the mass movements of the girls, some not dissimilar to the Portland Fancy or dancing grand march, would have had greater freedom on a village green, if the Ukraine has such. The dances and songs were accompanied by a four piece orchestra.

At the opening of the program, Miss Olga Klimovitch, vice-president of the Ludlow group and leader of both dances and songs, gave a brief resume of Ukrainian history, a struggle for independence and the part these dances have played in the life of the people. She said there were 40,000,000 of the Ukrainian race living in southeast Europe under the domination of four other nations. She quoted the greatest poet of the Ukraine, Taras Shevchenko, as saying of his fatherland, "Our land, but not belonging to us."

The Ukrainian love of freedom, their culture, their national consciousness have been kept alive in their popular poetry, their folk songs and their folk dances. When we speak of the Ukrainian ballet it must be remembered that this ballet comprises a series of Ukrainian national dances, symbolizing the Ukraine's art, culture and great historical past. These dances possess a natural freedom, exhilaration, vigor and elegance. They are like the winds that move the grasses on

the Ukrainian steppe. In fact, they breathe the very spirit of the Ukraine.

Rev. Michael Prodan, pastor of the South Deerfield Greek Catholic church, welcomed the audience in a brief address in which he spoke of the purpose of the festival in the Washington Bicentennial year. He emphasized that all participants were American born and had been studying the old dances since last October.

The program closed with the massing of all participants and the singing of the Star Spangled Banner and the Ukrainian national hymn while the flags of the two lands were crossed at the front of the stage.

Officers of the South Deerfield Junior club under whose auspices the entertainment was given are Walter Michalek, president; Anne Hrynyszyn, vice-president, and Mary Olewick, secretary.

(Greenfield Daily Recorder, Thursday, June 9, 1932).

ПІТСБУРГ, ПА.

Чотири Українці, одна жінка і троє мужчик поклялися університетській студії в Південній Карпатській області.

Минулого тижня відбувся закінчення шкільного року в "Юніверситеті оу Піт", на якому роздано дипломні університетських студій української студентки Марії Бек (бечелор оу ф. о.), Адамови Баволки (бечелор оу ф. о.), Стефанови Малевичеві (бечелор оу сінвал інжиніринг), й Миколи Бабякови (бечелор оу сінвал).

Всі зазначені є членами Українського Університетського Клубу в Південній Карпатській області й членами У. Н. Союзу.

Панна Марія Бек, 24, викладає свого роду сензацію, покінчивши студії в такій молодій віці. Це піднесла місцеві американська преса. Панна Бек відома теж зі своєї громадської праці в Південній Карпатській області й в своїх недавніх промов до молоді та реферату на конгресі Союзу Українок.

Панна Бек є уродженка в Америці, — є донькою звісного українського громадянина з Форд Сіті. Гімназію покінчила в Галичині. А потім вернулася до Америки й тут покінчила університетські студії.

Адам Баволка з Мекеду, Па., є братом панні Юлії Баволки, містопредставителки У. Н. Союзу. Є він свідомим Українцем, інтересується життям нашої молоді в Америці й нашої імміграції взагалі. Молодий адвокат думає розпочати практику в своїх рідних місцях.

Стефан Малевич, 21, є сніжком Головного Рідного У. Н. Союзу, п. інжиніра Володимира Малевича з Південної Карпатської області. Виконаний у свідомім патріотизмі українським ділом, вже змалку, привик він брати участь в народній життєвій. Тепер бере активну участь в організованій молоді й є касіером Укр. Університетського Клубу.

Молодий інжинір скінчив ще "Різерв офісери тренінг" і дістав ступінь "секонд лютенант" в американській армії.

Микола Бабяк, роджений в Америці, вже тепер дав не-

збиті докази свого патріотизму й любові до свого українського народу. Є завжди активним при кожній народній роботі, а якраз тепер є представником в Міжнародній Зв'язці, котрий відбувається в Південній Карпатській області в 4-го липня і р. Виказує теж нахил до української імміграції, щоби нашої імміграції матиме з нею багато користі. Є він теж широким відомим університетським, а-ра Мілана Мілошівича, котрий тепер живе в Філадельфії.

Л. М.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Володимир Худим, член У. Н. Союзу, від 221. Бр. св. Стефана в Шинго, Іл., помер на серцеву недугу дня 3. червня 1932 року.

Похорон відбувся 6 червня при участі членів Бр. св. Стефана, родини й знайомих. Відповідальною останку покійного до дому жалоби до української гр.-кат. церкви св. Миколая, а відтак на місце вічного спочинку.

Покійний мав 52 роки життя. Лишив вдову й есеротрих шестеро дітей. Походив з села Лубин, пов. Сокаль, Західної України.

Від 1918 року до кінця свого життя був добрим членом Бр. св. Стефана і У. Н. Союзу.

Вінча Поми Память.
Тарас Шинкува, секретар.

У 1881. році міністром справедливості в італійській кабінеті був Ріосиф Занарделі. Рівно пришов до міністра якийсь молодий чоловік і просив, щоб дав йому становище в міністерстві, яке саме було опорожнено.

— А відки ви є? — спитав міністер.

— З Бреші.

— Коли так, то не можтиму вам допомогти. Я знаю тамошніх людей та знаю, що не надаються на відповідальні становища.

— Алеж пане міністре, я сам знаю двох людей відтіль, про яких годі таке сказати.

— Шок це за люди?

— Перший це пан міністер, а другий — я.

Завдяки цьому "дотепному" юнак дістав становище.

Розкошні Вечерні Тіші
АДВОКАТ
Б. ПЕЛЕХОВИЧ
2300 WEST CHICAGO AVE.
CHICAGO, ILL.
Практикує у всіх судах, займається перегляданням обставин, виготовляє контракти купів і продаж, перепродажу, ст. а. д. о. і справи; подорожув староребрим, патентної і юридичної справи.

УВАГА! ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ПАРАФІ
св. Володимира Великого у Філадельфії,
СТРЕЛЬЦЬКИХ ГУРТКІВ, БРАТСТІВ І ТОВАРИСТІВ

СВЯТО СТРЕЛЬЦЬ
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 19-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1932 РОКУ

НА ФАРМІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ.

ПРОГРАМА СВЯТА: Архирерська Служба Божя в годині 10.30 рано на цвинтарі. — Панахида за полярних Героїв в годині 12-ї в полудне. Проповідь підчас Служби Божої вголосіть: Високонпресвітерський Валахія Іоан Теодорович. — Проповідь підчас Панахиди за полярних Героїв вголосіть: парох о. І. Савчук. — Службу Божу і Панахиду буде співати Катедральний Хор під проводом проф. Гр. Павловського.

В ГОДИНІ ПЕРШОЇ ПОПОЛУДНІ УРЯДУЄТЬСЯ

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК
НА ПАРАФІАЛЬНІЙ ФАРМІ.

Дорожувачі: Ізати Делікатесний Екіпаж карою як до кілч (City Line). Там будуть автобуси з напівами: Ukrainian Picnic в годині 11-ї рано, а в кожній годині будуть збиратися люди до 12-ї рано. Вечером не забувайте приїздити до автобусу, щоб відвідати до стріт кари.

